

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE ISLAMSKE REPUBLIKE IRAN

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Islamske Republike Iran, sačinjen u Beogradu 21. juna 2018. godine, u originalu na srpskom, persijskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Islamske Republike Iran u originalu na srpskom jeziku glasi:

**SPORAZUM
O VAZDUŠNOM SAOBRAĆAJU
IZMEĐU
VLADE REPUBLIKE SRBIJE
I
VLADE ISLAMSKE REPUBLIKE IRAN**

Preambula

Vlada Republike Srbije i Vlada Islamske Republike Iran;

Budući da su strane ugovornice Konvencije o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorene za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine (1323/09/16), u daljem tekstu: strane ugovornice;

U želji da uspostave i obavljaju redovni vazdušni saobraćaj između teritorija svojih država i dalje;

Dogovorile su se o sledećem:

Član 1.
Definicije

Za potrebe ovog sporazuma:

- a) izraz „Konvencija” označava Konvenciju o međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, otvorenu za potpisivanje u Čikagu 7. decembra 1944. godine (1323/09/16), a obuhvata i njene izmene prema članu 94. Konvencije koje su stupile na snagu u državama obe strane ugovornice, kao i sve Aneксе usvojene prema članu 90. Konvencije i njihove izmene koje su stupile na snagu u državama obe strane ugovornice;
- b) izraz „organi nadležni za vazdušni saobraćaj” označava, za Republiku Srbiju, ministarstvo nadležno za poslove saobraćaja i Direktorat civilnog vazduhoplovstva Republike Srbije, ili svako drugo lice ili telo ovlašćeno da obavlja funkcije koje sada obavljaju navedeni nadležni organi, a za Islamsku Republiku Iran, Organizaciju civilnog vazduhoplovstva, ili svako drugo lice ili telo ovlašćeno da obavlja funkcije koje sada obavlja navedena organizacija;
- v) izraz „određeni avio-prevozilac” označava jednog ili više avio- prevozilaca koji su određeni i ovlašćeni prema odredbama člana 3. ovog sporazuma;
- g) izraz „utvrđene linije” označava linije koje su utvrđene u Aneksu ovog sporazuma;
- d) izraz „ugovoreni saobraćaj” označava redovni međunarodni vazdušni saobraćaj koji se obavlja na utvrđenim linijama u cilju prevoza putnika, prtljaga, robe i pošte, odvojeno ili u kombinaciji;
- đ) izraz „kapacitet”, u odnosu na vazduhoplov, označava plaćeni teret tog vazduhoplova koji se prevozi na liniji ili delu linije, a u odnosu na ugovoreni saobraćaj označava kapacitet vazduhoplova koji se koristi u tom saobraćaju, pomnožen frekvencijom obavljanja saobraćaja tog vazduhoplova u određenom periodu na liniji ili delu linije;
- e) izraz „teritorija” u odnosu na državu ima značenje koje je određeno u članu 2. Konvencije;

- ž) izrazi „vazdušni saobraćaj”, „međunarodni vazdušni saobraćaj”, „avio-prevozilac”, „zaustavljanje u nekomercijalne svrhe” imaju značenja koja su određena u članu 96. Konvencije;
- z) izraz „tarifa” označava cene koje se plaćaju za prevoz putnika, prtljaga i robe i uslove prema kojima se te cene primenjuju, uključujući cene i uslove za agencijske i druge pomoćne usluge, ali izuzimajući naknadu i uslove za prevoz pošte;
- i) izraz „podela koda” označava korišćenje oznake leta jednog avio-prevozioca u saobraćaju koji obavlja drugi avio-prevozilac, tako da se i taj saobraćaj takođe identifikuje kao saobraćaj koji obavlja taj drugi avio-prevozilac.

Član 2. Davanje prava

1. Svaka strana ugovornica daje drugoj strani ugovornici sledeća prava za obavljanje redovnog međunarodnog vazdušnog saobraćaja od strane određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice:
 - a) da leti bez sletanja preko teritorije države druge strane ugovornice;
 - b) da sleće na pomenutu teritoriju u nekomercijalne svrhe; i
 - v) da sleće na teritoriju države druge strane ugovornice u mestima utvrđenim u Rasporedu linija priloženom uz ovaj sporazum, radi ukrcavanja i iskrcavanja putnika, robe i pošte u međunaordnom vazdušnom saobraćaju.
2. Korišćenje saobraćajnih prava u mestima međusletanja i mestima dalje utvrđenim u Rasporedu linija priloženom uz ovaj sporazum podleže dogovoru organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.
3. Odredbe ovog sporazuma ne daju pravo avio-prevoziocu države jedne strane ugovornice da na teritoriji države druge strane ugovornice ukrcava putnike ili utovara robu i poštu koji se prevoze uz nadoknadu ili u najam za drugo mesto na teritoriji države te druge strane ugovornice.
4. Ako određeni avio-prevozilac ili avio-prevozioci države jedne strane ugovornice nisu u mogućnosti da, zbog vojnih sukoba, političkih nemira ili drugih neuobičajenih okolnosti, obavljaju ugovoreni saobraćaj na utvrđenim linijama, druga strana ugovornica preuzima sve što je u njenoj moći da omogući obavljanje navedenog saobraćaja na odgovarajućim privremenim rutama.
5. Avio-prevozioci država strana ugovornica koji nisu određeni u skladu sa članom 3. ovog sporazuma takođe imaju prava iz stava 1. tač. 1a) i 1b) ovog člana.

Član 3. Određivanje avio-prevozilaca i izdavanje dozvola

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da pisanim obaveštenjem drugoj strani ugovornici odredi jednog ili više avio-prevozilaca za obavljanje ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama i da povuče ili izmeni takvo određenje bilo kog određenog avio-prevozioca.
2. Po prijemu obaveštenja iz stava 1. ovog člana, organi nadležni za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, u skladu sa odredbama st. 3. i 4. ovog člana, bez odlaganja izdaju određenom avio-prevoziocu odgovarajuću dozvolu za obavljanje saobraćaja.

3. Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice mogu da zahtevaju od određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice da dokaže da je osposobljen da ispuni uslove utvrđene zakonima i propisima koje ti organi opravdano primenjuju za obavljanje međunarodnog vazdušnog saobraćaja, u skladu sa odredbama Konvencije.
4. Svaka strana ugovornica ima pravo da odbije izdavanje dozvole za obavljanje saobraćaja iz stava 2. ovog člana, ili da uvede uslove koje smatra neophodnim za korišćenje prava utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma od strane određenog avio-prevozioca, u bilo kom slučaju u kojem navedena strana ugovornica nije uverena da druga strana ugovornica ili njeni državljani imaju vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem.
5. Određeni avio-prevozilac može, u bilo kom trenutku posle prijema dozvole za obavljanje saobraćaja iz stava 2. ovog člana, da otpočne obavljanje ugovorenog saobraćaja, pod uslovom da je za taj saobraćaj na snazi tarifa utvrđena u skladu sa članom 11 ovog sporazuma.

Član 4. Povlačenje i obustava

1. Svaka strana ugovornica ima pravo da povuče dozvolu za obavljanje saobraćaja, ili da određenom avio-prevoziocu države druge strane ugovornice obustavi korišćenje prava utvrđenih u članu 2. ovog sporazuma, ili propiše uslove potrebne za korišćenje tih prava ako:
 - a) nije uverena da druga strana ugovornica ili njeni državljani imaju vlasništvo znatnijeg obima i stvarnu kontrolu nad tim avio-prevoziocem; ili
 - b) avio-prevozilac ne ispunjava uslove propisane zakonima i/ili propisima države strane ugovornice koja odobrava ta prava; ili
 - v) avio-prevozilac na neki drugi način ne obavlja ugovoreni saobraćaj u skladu sa odredbama ovog sporazuma.
2. Ako neposredno povlačenje dozvole za obavljanje saobraćaja ili obustava prava ili uvođenje uslova navedenih u stavu 1. ovog člana nije neophodno radi sprečavanja daljeg kršenja zakona i/ili propisa i/ili odredaba ovog sporazuma, ta prava se koriste samo posle konsultacija sa drugom stranom ugovornicom. Takve konsultacije između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj se održavaju što je pre moguće po prijemu zahteva.

Član 5. Primena zakona i propisa

1. Zakoni i propisi države svake strane ugovornice kojima se uređuje ulazak ili odlazak sa teritorije njene države vazduhoplova koji obavljaju međunarodni vazdušni saobraćaj, kao i vazdušni saobraćaj i navigacija tih vazduhoplova dok su iznad ili na teritoriji njene države, primenjuju se i na vazduhoplove određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice.
2. Zakoni i propisi države svake strane ugovornice koji se odnose na ulazak, boravak i odlazak sa teritorije njene države putnika, posade, robe i pošte, a koji se odnose na formalnosti u vezi sa ulaskom, izlaskom, useljenjem i iseljenjem, kao i carinskim i zdravstvenim merama, primenjuju se na putnike, posadu, robu ili poštu koji se prevoze vazduhoplovima određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice, dok su na navedenoj teritoriji.

3. Svaka strana ugovornica, na zahtev, dostavlja drugoj strani ugovornici primerke važećih zakona i propisa iz ovog člana.
4. Određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice ima pravo da, na teritoriji države druge strane ugovornice, otvori predstavništvo u cilju promocije vazdušnog saobraćaja i prodaje usluga prevoza, kao i prodaje drugih pomoćnih proizvoda i pružanja usluga potrebnih za obavljanje vazdušnog saobraćaja, u skladu sa zakonima i propisima države te druge strane ugovornice.
5. Određeni avio-prevoznik države jedne strane ugovornice ima pravo da, u skladu sa zakonima i propisima države druge strane ugovornice koji se odnose na ulazak, boravak i zapošljavanje, dovede i održava upravno, tehničko, operativno i drugo specijalizovano osoblje koje je potrebno za obavljanje ugovorenog saobraćaja.
6. Određeni avio-prevoznik jedne strane ugovornice ima pravo da prodaje usluge prevoza koristeći svoja prevozna dokumenta na teritoriji države druge strane ugovornice, u skladu sa zakonima i propisima države te druge strane ugovornice. Određeni avio-prevoznik može prodaju da obavlja direktno, ili preko ovlašćenih agenata prodaje.
7. Svaka strana ugovornica daje određenom avio-prevozniku države druge strane ugovornice pravo da, na zahtev, a po izmirenju poreskih obaveza prema zakonima i propisima države te strane ugovornice, slobodno prenese u svoju državu višak prihoda nad rashodima koji je ostvaren na teritoriji države te strane ugovornice u vezi sa obavljanjem međunarodnog vazdušnog saobraćaja.
8. Taj prenos se vrši u skladu sa zakonima i propisima države strane ugovornice sa čije teritorije se obavlja transakcija i podleže samo uobičajenim naknadama koje banke naplaćuju za obavljanje takvih transakcija.

Član 6.

Oslobađanje od plaćanja carinskih dažbina, naknada i taksa

1. Vazduhoplov koji u ugovorenom saobraćaju koristi određeni avio- prevoznik države jedne strane ugovornice, kao i njegova redovna oprema, zalihe goriva i maziva, zalihe vazduhoplova koje se nalaze na vazduhoplovu, oslobođeni su, na osnovu reciprociteta, od carinskih i drugih uvoznih dažbina, troškova pregleda i drugih sličnih naknada i taksa po dolasku na teritoriju države druge strane ugovornice, pod uslovom da ta oprema, rezervni delovi i zalihe ostanu na vazduhoplovu dok ne napuste teritoriju države te strane ugovornice.
2. Od istih dažbina, naknada i taksa, izuzev naknada za učinjene usluge, na osnovu reciprociteta oslobađaju se:
 - a) gorivo i maziva namenjeni za snabdevanje vazduhoplova kojeg u ugovorenom saobraćaju koristi određeni avio-prevoznik države druge strane ugovornice, čak i kada ove zalihe treba da se iskoriste na delu linije iznad teritorije države strane ugovornice na kojoj su unete na vazduhoplov;
 - b) rezervni delovi, uključujući motore, i redovna oprema uneti na teritoriju države jedne strane ugovornice radi održavanja ili popravke vazduhoplova kojeg u ugovorenom saobraćaju koristi određeni avio-prevoznik države druge strane ugovornice;
 - v) zalihe vazduhoplova unete na vazduhoplov na teritoriji države jedne strane ugovornice, namenjene za korišćenje na vazduhoplovu kojim se obavlja ugovoreni saobraćaj određenog avio-prevoznika države druge strane ugovornice;

- g) reklamni materijal, uniforme i dokumenta avio-prevozioca koji nemaju tržišnu vrednost i koje određeni avio-prevozioci države strane ugovornice koriste na teritoriji države druge strane ugovornice.

Materijali navedeni u ovom stavu mogu da se drže pod carinskim nadzorom ili kontrolom.

3. Redovna oprema vazduhoplova, kao i materijali, zalihe i rezervni delovi zadržani na vazduhoplovu koji koristi određeni avio-prevozilac države jedne ili druge strane ugovornice, mogu da se iskrcaju na teritoriju države druge strane ugovornice samo uz saglasnost nadležnih carinskih organa države te druge strane ugovornice. U tom slučaju, mogu se staviti pod carinski nadzor do trenutka dok ne napuste teritoriju države te strane ugovornice, ili se stavljaju u neki od carinski dozvoljenih postupaka, u skladu sa carinskim propisima.

Član 7.

Direktan tranzit

Putnici, prtljag i roba u direktnom tranzitu preko teritorije države jedne strane ugovornice, koji ne napuštaju prostor na aerodromu namenjen za tu svrhu, podležu samo uprošćenoj kontroli. Prtljag i roba u direktnom tranzitu oslobođeni su od carinskih dažbini i bilo kakvih taksa.

Član 8.

Aerodromska postrojenja i naknade

1. Svaka strana ugovornica određuje aerodrom ili aerodrome na teritoriji svoje države koje koristi određeni avio-prevozilac države druge strane ugovornice na utvrđenim linijama i omogućava određenom avio-prevoziocu države druge strane ugovornice korišćenje komunikacionih, vazduhoplovnih i meteoroloških postrojenja i pruža druge usluge neophodne za obavljanje ugovorenog saobraćaja.
2. Svaka strana ugovornica može da uvede pravične i opravdane naknade za korišćenje aerodromskih i drugih postrojenja od strane vazduhoplova određenog avio-prevozioca države druge strane ugovornice, pod uslovom da navedene naknade nisu više od onih koje se za korišćenje aerodroma i postrojenja naplaćuju domaćim avio-prevoziocima koji obavljaju sličan međunarodni vazdušni saobraćaj.

Član 9.

Kapacitet i odobravanje redova letenja

1. Određeni avio-prevozioci država strana ugovornica imaju pravičan i jednak tretman kako bi imali jednake mogućnosti za obavljanje ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama.
2. Pri obavljanju ugovorenog saobraćaja, određeni avio-prevozilac države svake strane ugovornice uzima u obzir interese avio-prevozioca države druge strane ugovornice, kako ne bi ugrožavao saobraćaj koji taj avio-prevozilac obezbeđuje na celoj liniji ili delu iste linije.
3. Ugovoreni saobraćaj koji obezbeđuju određeni avio-prevozioci država strana ugovornica ima kao osnovni cilj obezbeđivanje kapaciteta, pri opravdanom faktoru opterećenja, koji odgovara tekućim i opravdano predviđenim zahtevima za obavljanje prevoza putnika, robe i pošte između teritorije države strane ugovornice koja je odredila avio-prevozioca i teritorije države druge strane ugovornice.

4. U skladu sa principima utvrđenim u st. 1, 2. i 3. ovog člana, određeni avio-prevoznik države svake strane ugovornice može takođe da obezbedi kapacitete koji odgovaraju zahtevima za obavljanje saobraćaja između teritorija trećih zemalja navedenih u Rasporedu linija priloženom uz ovaj sporazum i teritorije države druge strane ugovornice.
5. Kapacitet koji se obezbeđuje, uključujući frekvencije obavljanja saobraćaja i tip vazduhoplova koji koriste određeni avio-prevoznici država strana ugovornica u ugovorenom saobraćaju, mogu da predlože određeni avio-prevoznici. Određeni avio-prevoznici daju takav predlog posle međusobne razmene mišljenja i pregovora, imajući u vidu principe utvrđene u st. 1, 2. i 3. ovog člana. Navedeni kapacitet se određuje i sprovodi po odobrenju organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.
6. U slučaju da se određeni avio-prevoznici država strana ugovornica ne saglase, pitanja navedena u stavu 5. ovog člana se rešavaju dogovorom između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica. Do postizanja takvog dogovora, kapacitet koji obezbeđuje određeni avio-prevoznici se ne menja.
7. Određeni avio-prevoznik države svake strane ugovornice podnosi redove letenja na odobrenje organima nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice najkasnije trideset (30) dana pre otpočinjanja saobraćaja na utvrđenim linijama. Isti rok se primenjuje na naknadne izmene. U posebnim slučajevima, ovaj rok se može izmeniti, uz saglasnost navedenih organa nadležnih za vazdušni saobraćaj.

Član 10.

Priznavanje potvrda i dozvola

Potvrde o plovidbenosti, potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je jedna strana ugovornica izdala ili priznala kao važeće, a čija važnost nije istekla, druga strana ugovornica priznaje kao važeće radi obavljanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama, pod uslovom da su zahtevi prema kojim su te potvrde i dozvole izdate ili priznate jednaki ili viši od minimalnih standarda koji su utvrđeni, ili mogu da se utvrde prema Konvenciji. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da, za letove iznad teritorije svoje države, odbije da prizna kao važeće potvrde o osposobljenosti i dozvole koje je njenim državljanima izdala ili priznala druga strana ugovornica, ili neka druga država.

Član 11.

Tarife u vazdušnom saobraćaju

1. Tarife određenih avio-prevoznika država strana ugovornica u ugovorenom saobraćaju utvrđuju se na razumnom nivou, uz dužno poštovanje svih relevantnih faktora, uključujući troškove obavljanja saobraćaja, opravdanu dobit, karakteristike usluga i tarife drugih avio-prevoznika koji obavljaju redovni međunarodni vazdušni saobraćaj na istim linijama ili delu istih linija.
2. Svaka strana ugovornica može da zahteva prethodno obaveštavanje o tarifama koje se naplaćuju u ugovorenom saobraćaju, ili podnošenje istih na uvid organima nadležnim za vazdušni saobraćaj.
3. Tarife navedene u stavu 1. ovog člana utvrđuju se u skladu sa sledećim pravilima:
 - a) kada su određeni avio-prevoznici država obeju strana ugovornica članovi međunarodne asocijacije avio-prevoznika koja ima mehanizam utvrđivanja tarifa, a postoji i način rešavanja tarifa u ugovorenom saobraćaju, određeni avio-

- prevozioci država strana ugovornica utvrđuju tarife u skladu sa navedenim načinom rešavanja tarifa;
- b) kada bilo koji od određenih avio-prevozilaca država strana ugovornica nije član međunarodne asocijacije avio-prevozilaca koja ima mehanizam utvrđivanja tarifa ili ne postoji način rešavanja tarifa pomenut u podstavu a), određeni avio-prevozioci država strana ugovornica u međusobnom dogovoru utvrđuju tarife u ugovorenom saobraćaju;
 - v) tarife utvrđene u skladu sa podst. a) i b) se podnose na saglasnost organima nadležnim za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica najkasnije trideset (30) dana pre datuma predloženog za uvođenje. Taj rok se može izmeniti, uz saglasnost pomenutih organa;
 - g) u slučaju da se određeni avio-prevozioci država strana ugovornica ne dogovore o tarifama, ili kada strana ugovornica nije odredila avio-prevozioca za obavljanje ugovorenog saobraćaja, ili kada tokom prvih petnaest (15) dana u okviru roka od trideset (30) dana navedenog u podstavu v) ovog člana organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice obaveste organe nadležne za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice da nisu saglasni sa bilo kojom tarifom koju su dogovorili određeni avio-prevozioci u skladu sa podst. a) i b) ovog člana, organi nadležni za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica nastoje da postignu dogovor u pogledu tarifa koje će se naplaćivati. Pravilo je da se tarife ne naplaćuju dok ih ne odobre organi nadležni za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica. Međutim, tarife se smatraju odobrenim ako organi nadležni za vazdušni saobraćaj jedne ili druge države strane ugovornice ne dostave obaveštenje da nisu saglasni sa tarifom koju su dogovorili određeni avio-prevozioci u napred navedenom periodu od petnaest (15) dana.
4. Nijedna strana ugovornica ne preduzima jednostrane mere radi sprečavanja uvođenja ili produženja tarifa koju su, za obavljanje ugovorenog saobraćaja, predložili za naplatu ili naplaćuju određeni avio-prevozioci države jedne ili druge strane ugovornice. Ako jedna ili druga strana ugovornica smatra da bilo koja takva tarifa nije u skladu sa odredbama ovog člana, može da zahteva konsultacije i obavesti drugu stranu ugovornicu o razlozima svog nezadovoljstva četrnaest (14) dana nakon što im se tarifa dostavi na uvid. Ove konsultacije se održavaju najkasnije trideset (30) dana po prijemu zahteva.
 5. Tarife koje su utvrđene u skladu sa odredbama ovog člana ostaju na snazi dok se ne utvrde nove tarife.

Član 12.

Obezbeđivanje u vazduhoplovstvu

1. Strane ugovornice ponovo potvrđuju prava i obaveze jedne prema drugoj u skladu sa međunarodnim pravom da obezbeđuju civilno vazduhoplovstvo od nezakonitih radnji. Bez ograničavanja njihovih prava i obaveza prema međunarodnom pravu, strane ugovornice posebno postupaju u skladu sa odredbama Konvencije o krivičnim delima i nekim drugim aktima izvršenim u vazduhoplovima, potpisane u Tokiju 14. septembra 1963. godine (1342/06/23), Konvencije o suzbijanju nezakonite otmice vazduhoplova, potpisane u Hagu 16. decembra 1970. godine (1349/09/25), Konvencije o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, potpisane u Montrealu 23. septembra 1971. godine (1350/07/01) i Protokola o suzbijanju nezakonitih akata nasilja na aerodromima koji služe međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, kojim se dopunjuje Konvencija o suzbijanju nezakonitih akata uperenih protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva, sačinjenog u Montrealu, 24. februara

1988. godine (1366/05/12) i Konvencije o obeležavanju plastičnih eksploziva radi njihovog otkrivanja, sačinjene u Montrealu 1. marta 1991. godine (1369/12/10).

2. Strane ugovornice, na zahtev, pružaju jedna drugoj svu potrebnu pomoć radi sprečavanja nezakonitih otmica civilnih vazduhoplova i drugih nezakonitih radnji uperenih protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma i uređaja za vazдушnu plovību i bilo koje druge opasnosti uperene protiv bezbednosti civilnog vazduhoplovstva.
3. Strane ugovornice, u svojim međusobnim odnosima, postupaju u skladu sa odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu utvrđenim od strane Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva u Aneksima, u meri u kojoj se te odredbe o obezbeđivanju primenjuju na strane ugovornice. Jedna ili druga strana ugovornica zahteva da korisnici vazduhoplova upisanih u registar njihove države ili korisnici vazduhoplova čije je sedište ili stalno boravište na teritoriji njihove države, kao i korisnici međunarodnih aerodroma na teritoriji njihove države, postupaju u skladu s navedenim odredbama o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu.
4. Svaka strana ugovornica može da se zahteva od korisnika vazduhoplova da poštuju odredbe o obezbeđivanju u vazduhoplovstvu navedene u stavu 3. ovog člana, koje druga strana ugovornica zahteva za ulazak na teritoriju, odlazak sa teritorije ili za vreme boravka na teritoriji države te druge strane ugovornice. Svaka strana ugovornica obezbeđuje da se na teritoriji njene države efikasno primenjuju odgovarajuće mere za zaštitu vazduhoplova i pregled putnika, posade, ručnog prtljaga, prtljaga, robe i zaliha vazduhoplova pre i za vreme ukrcavanja ili utovara. Svaka strana ugovornica pozitivno razmatra svaki zahtev druge strane ugovornice za opravdanim posebnim merama obezbeđivanja zbog određene pretnje.
5. U slučaju nezakonite otmice vazduhoplova i/ili druge nezakonite radnje uperene protiv bezbednosti tih vazduhoplova, njihovih putnika i posade, aerodroma ili uređaja za vazдушnu plovību i/ili pretnje u vezi s navedenim, strane ugovornice pomažu jedna drugoj olakšavanjem komunikacije i drugim odgovarajućim merama namenjenim za brzo i bezbedno okončanje tog incidenta ili pretnje.

Član 13.

Vazduhoplovna bezbednost

1. Svaka strana ugovornica može, u svako doba, da zahteva konsultacije o standardima bezbednosti koje druga strana ugovornica sprovodi u oblastima koje se odnose na vazduhoplovne objekte, posade, vazduhoplove ili njihovo korišćenje. Konsultacije se održavaju u roku od trideset (30) dana od dana podnošenja zahteva.
2. Ako, posle konsultacija, jedna strana ugovornica zaključi da druga strana ugovornica ne održava i ne sprovodi efikasno standarde bezbednosti u oblastima iz stava 1. ovog člana koji odgovaraju standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji, obaveštava drugu stranu ugovornicu o tim zaključcima i merama koje smatra potrebnim za usklađivanje sa standardima Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva. Druga strana ugovornica preuzima odgovarajuće mere u dogovorenom periodu.
3. U skladu sa članom 16. Konvencije, dalje je dogovoreno da svaki vazduhoplov koji koristi određeni avio-prevoznik, ili se koristi u ime određenog avio-prevoznika države jedne strane ugovornice u saobraćaju za teritoriju ili sa teritorije države druge strane ugovornice može, dok je na teritoriji države druge strane ugovornice, da bude podvrgnut pregledu od strane ovlašćenog predstavnika

države druge strane ugovornice, pod uslovom da to ne dovodi do neopravdanog kašnjenja u obavljanju saobraćaja. I pored obaveza navedenih u članu 33. Konvencije, cilj ovog pregleda je provera važnosti dokumenata vazduhoplova i dokumenata posade, kao i da se proveri da li oprema vazduhoplova i stanje vazduhoplova odgovaraju standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji (u daljem tekstu: „pregled na platformi“).

4. Ako takav pregled na platformi ili niz pregleda na platformi daju povod za:
 - a) ozbiljnu zabrinutost da neki vazduhoplov ili korišćenje nekog vazduhoplova nije u skladu sa minimalnim standardima utvrđenim u to vreme prema Konvenciji; ili
 - b) ozbiljnu zabrinutost da postoji nedostatak efikasnog održavanja i sprovođenja standarda bezbednosti utvrđenih u to vreme prema Konvenciji,

strana ugovornica čiji ovlašćeni predstavnici vrše pregled na platformi može da zaključi, u skladu sa odredbama člana 33. Konvencije, da zahtevi prema kojima su potvrda ili dozvole tog vazduhoplova ili posade tog vazduhoplova izdate ili priznate, ili zahtevi prema kojima se taj vazduhoplov koristi nisu jednaki ili veći od minimalnih standarda utvrđenih prema Konvenciji.

5. U slučaju da pristup u cilju vršenja pregleda na platformi vazduhoplova koji koristi određeni avio-prevozilac države jedne strane ugovornice, u skladu sa stavom 3. ovog člana, bude uskraćen od strane predstavnika tog avio-prevozioca, druga strana ugovornica može da zaključi da nastaje ozbiljna zabrinutost navedena u stavu 4. ovog člana i da donese zaključke navedene u tom stavu.
6. Svaka strana ugovornica zadržava pravo da odmah obustavi ili izmeni dozvolu za obavljanje saobraćaja određenom avio-prevoziocu države druge strane ugovornice kada je neposredan postupak neophodan za bezbedno obavljanje saobraćaja.
7. Svaki postupak jedne strane ugovornice u skladu sa stavom 6. ovog člana, obustavlja se kada prestanu da postoje razlozi za preuzimanje tog postupka.
8. U vezi odredaba stava 2. ovog člana, ako se ustanovi da jedna strana ugovornica, ni po isteku dogovorenog roka, nije uskladila standarde bezbednosti sa standardima Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva o tome se obaveštava Generalni sekretar Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva. Generalni sekretar Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva se obaveštava i o naknadnom zadovoljavajućem rešenju situacije.

Član 14.

Dostavljanje statističkih podataka

Organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne ili druge strane ugovornice dostavljaju nadležnim organima za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice, na njihov zahtev, informacije i statističke podatke koji se odnose na saobraćaj na utvrđenim linijama, koji određeni avio-prevozilac njihovih država obavlja za teritoriju i sa teritorije države druge strane ugovornice, a koje određeni avio-prevozilac može da pripremi i podnese organima nadležnim za vazdušni saobraćaj svoje države. Dostavljanje bilo kakvih dodatnih statističkih podataka o saobraćaju, koje organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice zahtevaju od organa nadležnih za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice se razmatra i dogovara između dve strane ugovornice.

Član 15.

Konsultacije, izmene i dopune

1. U cilju dosledne primene ovog sporazuma, strane ugovornice sarađuju posredstvom organa nadležnih za vazdušni saobraćaj njihovih država, i u tom smislu, organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne strane ugovornice mogu, u svako doba, zahtevati konsultacije sa organima nadležnim za vazdušni saobraćaj države druge strane ugovornice.
2. Konsultacije koje su zahtevali organi nadležni za vazdušni saobraćaj države jedne ili druge strane ugovornice počinju u roku od šezdeset (60) dana od dana prijema zahteva.
3. Svaka strana ugovornica može, u bilo koje doba kada to smatra neophodnim, da zahteva izmene ili dopune odredaba ovog sporazuma i, u tom slučaju, strane ugovornice pregovaraju po navedenom pitanju u roku od šezdeset (60) dana od dana kada je druga strana ugovornica primila zahtev za održavanje pregovora.
4. Sve izmene i dopune ovog sporazuma stupaju na snagu u skladu sa odredbama člana 20. ovog sporazuma.
5. I pored odredaba iz stava 4. ovog člana, izmena Rasporeda linija priloženog uz ovaj sporazum može da se dogovori neposredno između organa nadležnih za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica i stupa na snagu kad se potvrdi razmenom diplomatskih nota.

Član 16. Rešavanje sporova

1. Ako između strana ugovornica dođe do spora u pogledu tumačenja ili primene ovog sporazuma ili njegovog Aneksa, strane ugovornice, pre svega, nastoje da ga reše pregovorima.
2. Ako strane ugovornice ne postignu sporazum pregovorima, mogu se dogovoriti da spor upute na mišljenje nekom licu ili telu.
3. Ako strane ugovornice ne postignu sporazum na način predviđen st. 1 i 2. ovog člana, bilo koja strana ugovornica, u skladu sa sopstvenim važećim zakonima i propisima, može, istovremeno sa slanjem obaveštenja drugoj strani ugovornici, uputiti spor na rešavanje Arbitražnom sudu sastavljenom od tri arbitra, od kojih dvojicu imenuju strane ugovornice, a imenovani arbitri određuju trećeg arbitra. U slučaju da se spor uputi na arbitražu, svaka strana ugovornica određuje arbitra u roku od šezdeset (60) dana od dana prijema obaveštenja o upućivanju spora na arbitražu, dok se treći arbitar određuje u daljem roku od šezdeset (60) dana od dana određenja poslednjeg od dva arbitra. Ako jedna ili druga strana ugovornica ne odredi svog arbitra u predviđenom roku ili arbitri određeni od strana ugovornica ne odrede trećeg arbitra u predviđenom roku, jedna ili druga strana ugovornica može da zahteva od predsednika Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva da imenuje arbitra umesto strane koja to nije učinila ili da imenuje trećeg arbitra, zavisno od slučaja. U svakom slučaju, treći arbitar mora biti državljanin države koja, u trenutku imenovanja, održava diplomatske odnose sa državama obe strane ugovornice.
4. U slučaju kada trećeg arbitra određuje Predsednik Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva, ako predsednik Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva nije u mogućnosti da izvrši navedenu dužnost ili je državljanin države jedne ili druge strane ugovornice, potpredsednik tog saveta će imenovati navedenog trećeg arbitra, ali ako ni potpredsednik Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva nije u mogućnosti da izvrši navedenu dužnost ili je državljanin jedne ili druge strane ugovornice,

imenovanje će izvršiti najstariji član Saveta koji nije državljanin države jedne ili druge strane ugovornice.

5. Arbitražni sud sam određuje svoje procedure i sedište, u skladu sa ostalim odredbama koje su dogovorile strane ugovornice.
6. Odluke Arbitražnog suda su obavezujuće za strane ugovornice.
7. Troškove Arbitražnog suda, uključujući i honorare i troškove arbitara, dele podjednako strane ugovornice. Troškovi Saveta Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva, nastali u vezi imenovanja arbitra umesto strane koja to nije učinila ili imenovanja trećeg arbitra, prema odredbama stava 3. ovog člana, smatraju se troškovima Arbitražnog suda.

Član 17. Otkazivanje Sporazuma

Jedna ili druga strana ugovornica može, u svako doba, u pisanoj formi, da dostavi drugoj strani ugovornici obaveštenje o svojoj nameri da otkáže ovaj sporazum. Takvo obaveštenje istovremeno se dostavlja Međunarodnoj organizaciji civilnog vazduhoplovstva i u tom slučaju se smatra da sporazum prestaje da važi dvanaest (12) meseci od dana kada druga strana ugovornica primi obaveštenje, osim ako se obaveštenje o prestanku važnosti ne povuče sporazumno pre isteka tog roka. Ako druga strana ugovornica ne potvrdi prijem, smatra se da je obaveštenje primljeno četrnaest (14) dana po prijemu obaveštenja od strane Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva.

Član 18. Usaglašenost sa multilateralnim sporazumima ili konvencijama

Ako za obe strane ugovornice stupi na snagu neki multilateralni sporazum ili konvencija iz oblasti vazdušnog saobraćaja, ovaj sporazum i njegov aneks ili aneksi menjaju se pregovorima definisanim u članu 15. ovog sporazuma, kako bi se uskladili sa odredbama tog sporazuma ili konvencije.

Član 19. Registracija Sporazuma

Ovaj sporazum i njegov aneks ili aneksi, kao i sve njihove izmene i dopune registruju se kod Međunarodne organizacije civilnog vazduhoplovstva.

Član 20. Stupanje na snagu

Ovaj sporazum stupa na snagu datumom prijema poslednje diplomatske note kojom jedna strana ugovornica obaveštava drugu stranu ugovornicu da je preduzela sve mere u skladu sa zakonima i propisima njene države za stupanje na snagu ovog sporazuma.

U POTVRDU ČEGA su, dole potpisani, propisno ovlašćeni od svojih vlada, potpisali ovaj sporazum.

Sačinjeno u Preambuli, dvadeset (20) članova i jednom (1) Aneksu, u Beogradu, dana 21. juna 2018. godine, što odgovara 1397/3/31, u dva originalna primerka, svaki na srpskom, persijskom i engleskom jeziku, i sva tri teksta su autentična.

U slučaju razlika u tekstovima, merodavan je tekst na engleskom jeziku.

ZA
VLADU REPUBLIKE
SRBIJE

ZA
VLADU ISLAMSKRE REPUBLIKE
IRAN

Aneks
Raspored linija

1. Linije na kojima određeni avio-prevozilac ili avio-prevozioci Republike Srbije mogu da obavljaju saobraćaj:

Mesta polaska	Mesta međusletanja	Odredišta	Mesta dalje
Bilo koje mesto u Republici Srbiji	Bilo koja mesta	Bilo koje mesto u Islamskoj Republici Iran	Bilo koja mesta

2. Linije na kojima određeni avio-prevozilac ili avio-prevozioci Islamske Republike Iran mogu da obavljaju saobraćaj:

Mesta polaska	Mesta međusletanja	Odredišta	Mesta dalje
Bilo koje mesto u Islamskoj Republici Iran	Bilo koja mesta	Bilo koje mesto u Republici Srbiji	Bilo koja mesta

Napomene:

1. Svaki određeni avio-prevozilac može da opslužuje mesta međusletanja i mesta dalje pod uslovom da ne koristi saobraćajna prava pete vazduhoplovne slobode između tih mesta i teritorije države druge strane ugovornice, osim ako strane ugovornice o tome ne postignu dogovor.
2. Određeni avio-prevozioci mogu da, po sopstvenom izboru, izostave sletanje u bilo koje mesto međusletanja ili mesto dalje, na bilo kom ili na svim letovima.
3. Određeni avio-prevozioci se dogovaraju o obimu frekvencija i tipovima vazduhoplova, što odobravaju organi nadležni za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.
4. Određeni avio-prevozioci država strana ugovornica imaju pravo da, prilikom obavljanja ili održavanja ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama, zaključuju marketinške dogovore o saradnji, kao što je dogovor o „podeli koda”, koji odobravaju organi nadležni za vazdušni saobraćaj država strana ugovornica.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije-Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

I. USTAVNI OSNOV ZA POTVRĐIVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Ustavni osnov za potvrđivanje međunarodnog ugovora sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, po kojem Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kad je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

II. RAZLOZI ZBOG KOJIH SE PREDLAŽE POTVRĐIVANJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Oblast vazdušnog saobraćaja između Republike Srbije i Islamske Republike Iran nije ugovorno regulisana.

Inicijativu za regulisanje odnosa u oblasti vazdušnog saobraćaja između Republike Srbije i Islamske Republike Iran pokrenuo je avio-prevoznik „Air Serbia” 2015. godine. Razlog za pokretanje navedene inicijative opravdan je potrebom da se zaključi moderan sporazum o vazdušnom saobraćaju kojim se stvaraju mogućnosti za obavljanje direktnog redovnog avio-prevoza između dve zemlje, kao i dogovaranje komercijalnih aranžmana podele koda između avio-prevoznika.

Vlada je na sednici održanoj 23. januara 2016. godine donela Zaključak 05 Broj: 018-625/2016 kojim je usvojena Osnova za vođenje pregovora i zaključivanje Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Islamske Republike Iran.

Pregovori u cilju zaključivanja Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Islamske Republike Iran su održani u Beogradu, 4. i 5. jula 2017. godine. Na pregovorima je usaglašen i parafiran tekst Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Islamske Republike Iran. Istovremeno je potpisan i Usaglašeni zapisnik u kojem su iznete namere o određivanju avio-prevoznika dve strane za obavljanje ugovorenog saobraćaja na utvrđenim linijama i na uopšten način definisano postupanje organa nadležnih za vazdušni saobraćaj dve države u periodu dok Sporazum formalno-pravno ne stupi na snagu.

Sporazum o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Islamske Republike Iran potpisali su, 21. juna 2018. godine, u Beogradu, prof. dr Zorana Z. Mihajlović, potpredsednica Vlade i ministarka građevinarstva, saobraćaja i infrastrukture Republike Srbije i ministar rudarstva, industrije i trgovine Irana, Mohamad Šariatmadari.

Potvrđivanje Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Islamske Republike Iran, predstavljaće dugoročni pravni osnov za dalje unapređenje odnosa između dve države, s obzirom na činjenicu da je u pitanju moderan sporazum, usklađen sa savremenim tendencijama u međunarodnom civilnom vazduhoplovstvu, kojim se u celini uređuju odnosi u oblasti vazdušnog saobraćaja između Republike Srbije i Islamske Republike Iran i promovišu i ispunjavaju visoki međunarodni vazduhoplovni standardi.

Takođe, ovaj sporazum, pored toga što otvara šire mogućnosti i predstavlja čvrst temelj dugoročne uspešne saradnje, kako za avio-prevoznice i druge vazduhoplovne subjekte država strana ugovornica, svakako pozitivno utiče i na unapređenje ekonomskih odnosa između Republike Srbije i Islamske Republike Iran.

III. STVARANJE FINANSIJSKIH OBAVEZA ZA REPUBLIKU SRBIJU IZVRŠAVANJEM MEĐUNARODNOG UGOVORA

Izvršavanjem Sporazuma o vazdušnom saobraćaju između Vlade Republike Srbije i Vlade Islamske Republike Iran ne stvaraju se finansijske obaveze za Republiku Srbiju.

IV. PROCENA IZNOSA FINANSIJSKIH SREDSTAVA POTREBNIH ZA SPROVOĐENJE MEĐUNARODNOG UGOVORA

Za sprovođenje ovog međunarodnog ugovora nije potrebno izdvajanje sredstava iz budžeta Republike Srbije.